

III

(Akty prijaté podľa Zmluvy o EÚ)

AKTY PRIJATÉ PODĽA HLAVY VI ZMLUVY O EÚ

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY 2008/909/SVV

z 27. novembra 2008

o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä na jej článok 31 ods. 1 písm. a) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na podnet Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu,

keďže:

(1) Európska rada na zasadnutí v Tampere 15. a 16. októbra 1999 schválila zásadu vzájomného uznávania, ktorá sa má stať medzníkom justičnej spolupráce v občianskych aj v trestných veciach v rámci Únie.

(2) Dňa 29. novembra 2000 Rada prijala v súlade so závermi z Tampere program opatrení, ktorými sa má vykonávať zásada vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach ⁽¹⁾, v ktorom vyzvala na zhodnotenie potreby moderných mechanizmov na vzájomné uznávanie konečných rozsudkov zahŕňajúcich pozbavenie osobnej slobody (opatrenie 14) a na rozšírené uplatňovanie zásady odovzdávania odsúdených osôb aj na osoby s pobytom v niektorom členskom štáte (opatrenie 16).

(3) Haagsky program o posilňovaní slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Európskej únii ⁽²⁾ vyžaduje od členských štátov, aby dokončili program opatrení najmä v oblasti výkonu konečných rozsudkov, ktorými bol uložený trest odňatia slobody.

(4) Všetky členské štáty ratifikovali Dohovor Rady Európy o odovzdávaní odsúdených osôb z 21. marca 1983. Podľa uvedeného dohovoru sa môžu odsúdené osoby odovzdať na výkon zvyšku trestu len do štátu, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, a len s ich súhlasom a so súhlasom dotknutých štátov. Dodatkový protokol k uvedenému dohovoru z 18. decembra 1997, ktorý umožňuje za určitých podmienok odovzdanie aj bez súhlasu dotknutej osoby, neratifikovali všetky členské štáty. Ani jeden z týchto nástrojov neukladá základnú povinnosť prevziať odsúdené osoby na výkon trestu alebo opatrenia.

(5) Procesné práva v trestnom konaní sú v rámci justičnej spolupráce kľúčovým prvkom zabezpečenia vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi. Vzťahy medzi členskými štátmi, pre ktoré je charakteristická osobitná vzájomná dôvera v právne systémy ostatných členských štátov, umožňujú vykonávajúcemu štátu uznávať rozhodnutia prijaté orgánmi štátu pôvodu. Uvažovať by sa preto malo o ďalšom rozvoji spolupráce týkajúcej sa výkonu rozsudkov v trestných veciach, ktorá je stanovená v nástrojoch Rady Európy, najmä ak sa takýto rozsudok uplatňuje proti občanom Únie, ak boli odsúdení na trest odňatia slobody alebo opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody v inom členskom štáte. Bez ohľadu na potrebu poskytnúť odsúdenej osobe primerané ochranné opatrenia by základnou podmienkou jej účasti na konaní už nemal byť vo všetkých prípadoch jej súhlas so zaslaním rozsudku do iného členského štátu na účely jeho uznania a výkonu uloženého trestu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 12, 15.1.2001, s. 10.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 53, 3.3.2005, s. 1.

- (6) Toto rámcové rozhodnutie by sa malo vykonávať a uplatňovať takým spôsobom, ktorý umožňuje dodržiavanie všeobecných zásad rovnosti, spravodlivosti a primeranosti.
- (7) Článok 4 ods. 1 písm. c) obsahuje ustanovenie o vlastnom uväzení, ktoré umožňuje zaslanie rozsudku a osvedčenia napríklad členskému štátu, ktorého je odsúdená osoba štátnym príslušníkom v iných prípadoch, ako sú stanovené v odseku 1 písm. a) a b), alebo členskému štátu, kde odsúdená osoba žije, v ktorom sa nepretržite oprávnené zdržiava najmenej päť rokov a v ktorom si zachová právo na trvalý pobyt.
- (8) V prípadoch uvedených v článku 4 ods. 1 písm. c) zaslanie rozsudku a osvedčenia vykonávajúcemu štátu podlieha poradám medzi príslušnými orgánmi štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu a súhlasu príslušného orgánu vykonávajúceho štátu. Príslušné orgány by mali prihliadať na také prvky, ako je napríklad dĺžka pobytu alebo iné väzby na vykonávajúci štát. V prípadoch, keď by odsúdená osoba mohla byť odovzdaná do členského štátu a tretej krajiny podľa vnútroštátnych právnych predpisov alebo medzinárodných nástrojov, príslušné orgány štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu by mali v rámci porád zvážiť, či by výkon vo vykonávajúcim štáte poslužil cieľu sociálnej nápravy lepšie než výkon v tretej krajine.
- (9) Výkon trestu vo vykonávajúcim štáte by mal posilniť možnosť sociálnej nápravy odsúdenej osoby. Aby sa príslušný orgán štátu pôvodu presvedčil, že výkon trestu vykonávajúcim štátom posluží účelu uľahčenia sociálnej nápravy odsúdenej osoby, mal by zvážiť také prvky, ako sú napríklad väzby dotknutej osoby na vykonávajúci štát, či ho považuje za miesto svojich rodinných, jazykových, kultúrnych, spoločenských alebo hospodárskych či iných väzieb na vykonávajúci štát.
- (10) Vyjadrenie odsúdenej osoby uvedené v článku 6 ods. 3 môže byť užitočné najmä pri uplatňovaní článku 4 ods. 4. Slovo „najmä“ by sa malo vzťahovať aj na prípady, keď by vyjadrenie odsúdenej osoby zahŕňalo informácie, ktoré by mohli byť relevantné v súvislosti s dôvodmi odmietnutia uznania alebo výkonu. Ustanovenia článku 4 ods. 4 a článku 6 ods. 3 nepredstavujú dôvod odmietnutia v súvislosti so sociálnou nápravou.
- (11) Poľsko potrebuje na riešenie praktických a materiálnych následkov odovzdávania poľských občanov odsúdených v iných členských štátoch viac času ako ostatné členské štáty najmä vzhľadom na zvýšenú mobilitu poľských občanov v rámci Únie. Z tohto dôvodu by sa mala ustanoviť dočasná výnimka obmedzená najviac na päť rokov.
- (12) Toto rámcové rozhodnutie by sa tiež malo primerane uplatňovať na výkon trestov v prípadoch podľa článku 4 ods. 6 a článku 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi⁽¹⁾. To okrem iného znamená, že bez toho, aby bolo dotknuté uvedené rámcové rozhodnutie, vykonávajúci štát by mohol overiť existenciu dôvodov odmietnutia uznania a výkonu podľa článku 9 tohto rámcového rozhodnutia vrátane preskúmania obojstrannej trestnosti, ak štát pôvodu vydá vyhlásenie podľa článku 7 ods. 4 ako podmienku uznania a výkonu rozsudku na účely zváženia, či odsúdenú osobu odovzdá, alebo či vykoná trest v prípadoch podľa článku 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV.
- (13) Toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané článkom 6 Zmluvy o Európskej únii a vyjadrené Chartou základných práv Európskej únie, najmä jej kapitolou VI. Žiadne ustanovenie tohto rámcového rozhodnutia by sa nemalo vykladať tak, že zakazuje odmietnutie výkonu rozhodnutia, ak existujú objektívne dôvody domnievať sa, že účelom trestu je potrestanie osoby z dôvodu jej pohlavia, rasy, vierovyznania, etnického pôvodu, štátnej príslušnosti, jazyka, politického zmýšľania alebo sexuálnej orientácie, alebo že postavenie tejto osoby môže byť ktorýmkoľvek z týchto dôvodov nepriaznivo ovplyvnené.
- (14) Toto rámcové rozhodnutie nebráni žiadnemu členskému štátu, aby uplatnil svoje ústavné pravidlá týkajúce sa riadneho procesu, slobody združovania, slobody tlače a slobody slova v iných médiách.

(¹) Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1.

- (15) Toto rámcové rozhodnutie by sa malo uplatňovať v súlade s právom občanov Únie na voľný pohyb a pobyt na území členských štátov, ktoré udeľuje článok 18 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.
- (16) Toto rámcové rozhodnutie by sa malo uplatňovať v súlade s platnými právnymi predpismi Spoločenstva, najmä smerníc Rady 2003/86/ES ⁽¹⁾ a 2003/109/ES ⁽²⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES ⁽³⁾.
- (17) Ak sa v tomto rámcovom rozhodnutí odkazuje na štát, v ktorom odsúdená osoba „žije“, označuje to miesto, na ktoré je viazaná na základe zvyčajného pobytu a prvkov, ako sú rodinné, sociálne alebo pracovné väzby.
- (18) Pri uplatňovaní článku 5 ods. 1 by malo byť možné zaslať rozsudok alebo jeho overenú kópiu a osvedčenie príslušnému orgánu vo vykonávajúcim štáte akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotoviť písomný záznam, napríklad elektronickou poštou alebo faxom, za podmienok umožňujúcich vykonávajúcemu štátu overiť ich hodnovernosť.
- (19) V prípadoch uvedených v článku 9 ods. 1 písm. k) by vykonávajúcí štát mal zvážiť možnosť upraviť trest v súlade s týmto rámcovým rozhodnutím predtým, než odmietne uznať a vykonať trest zahŕňajúci opatrenie iné ako trest odňatia slobody.
- (20) Dôvod odmietnutia stanovený v článku 9 ods. 1 písm. k) sa môže uplatňovať aj v prípadoch, keď osoba nebola uznaná vinnou z trestného činu, hoci príslušný orgán uplatnil opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody iné ako trest odňatia slobody ako dôsledok trestného činu.
- (21) Dôvod odmietnutia súvisiaci s teritorialitou by sa mal uplatňovať len vo výnimočných prípadoch a na účely čo najširšej spolupráce podľa ustanovení tohto rámcového rozhodnutia, pričom by sa mal zohľadniť jeho účel. Akékoľvek rozhodnutie uplatniť tento dôvod odmietnutia by malo vychádzať z analýzy jednotlivých prípadov a konzultácií medzi príslušnými orgánmi štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu.
- (22) Lehotu uvedenú v článku 12 ods. 2 by mali členské štáty uplatňovať tak, aby sa vo všeobecnosti konečné rozhodnutie vrátane odvolacieho konania dosiahlo do 90 dní.
- (23) V článku 18 ods. 1 sa uvádza, že s výhradou výnimiek uvedených v odseku 2 sa zásada špeciality uplatňuje len v prípadoch, keď bola osoba odovzdaná do vykonávajúceho štátu. Nemala by sa preto uplatňovať v prípadoch, keď osoba nebola odovzdaná do vykonávajúceho štátu, napríklad ak osoba ušla do vykonávajúceho štátu,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Vymedzenia pojmov

Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

- a) „rozsudok“ je konečné rozhodnutie alebo súdny príkaz štátu pôvodu, ktorým sa fyzickej osobe ukladá trest;
- b) „trest“ je akýkoľvek trest odňatia slobody alebo akékoľvek opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody uložené na určitý alebo neurčitý čas za trestný čin na základe trestného konania;
- c) „štát pôvodu“ je členský štát, v ktorom bol vydaný rozsudok;
- d) „vykonávajúcí štát“ je členský štát, ktorému bol rozsudok zaslaný na účely jeho uznania a výkonu.

Článok 2

Určenie príslušných orgánov

1. Každý členský štát oznámi v prípade, že je štátom pôvodu alebo vykonávajúcim štátom, Generálnemu sekretariátu Rady orgán alebo orgány, ktoré sú podľa jeho vnútroštátneho práva príslušné v súlade s týmto rámcovým rozhodnutím.

2. Generálny sekretariát Rady sprístupní prijaté informácie všetkým členským štátom a Komisii.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 251, 3.10.2003, s. 12.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 16, 23.1.2004, s. 44.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77.

Článok 3

Účel a rozsah pôsobnosti

1. Účelom tohto rámcového rozhodnutia je vytvoriť pravidlá, podľa ktorých členský štát s cieľom uľahčenia sociálnej nápravy odsúdenej osoby uzná rozsudok a vykoná trest.

2. Toto rámcové rozhodnutie sa uplatňuje v prípade, že sa odsúdená osoba nachádza v štáte pôvodu alebo vo vykonávajúcom štáte.

3. Toto rámcové rozhodnutie sa uplatňuje len na uznávanie rozsudkov a výkon trestov v zmysle tohto rámcového rozhodnutia. Skutočnosť, že popri tomto treste sa uložili pokuty a/alebo príkazy na konfiškáciu, ktoré ešte neboli uhradené, vymáhané ani vykonané, nie je dôvodom na nezaslanie rozsudku. Uznávanie a výkon takýchto pokút a príkazov na konfiškáciu v inom členskom štáte sa zakladá na nástrojoch uplatniteľných medzi členskými štátmi, najmä na rámcovom rozhodnutí Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie ⁽¹⁾ a rámcovom rozhodnutí Rady 2006/783/SVV zo 6. októbra 2006 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na príkazy na konfiškáciu ⁽²⁾.

4. Toto rámcové rozhodnutie neovplyvňuje ani nemení povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.

KAPITOLA II

UZNÁVANIE ROZSUDKOV A VÝKON TRESTOV

Článok 4

Kritériá na zaslanie rozsudku a osvedčenia inému členskému štátu

1. Za predpokladu, že odsúdená osoba je v štáte pôvodu alebo vo vykonávajúcom štáte, a za predpokladu, že dala svoj súhlas, ak sa tak vyžaduje podľa článku 6, možno rozsudok spolu s osvedčením, ktorého štandardné tlačivo je uvedené v prílohe I, zaslať jednému z nasledujúcich členských štátov:

a) členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije, alebo

b) členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba, ale nie je členským štátom, v ktorom žije, a do ktorého bude odsúdená osoba vyhostená po prepustení z výkonu trestu na základe vyhostenia alebo príkazu na vyhostenie zahrnutého do rozsudku alebo do rozhodnutia justičného alebo správneho orgánu alebo akéhokoľvek iného opatrenia vyplývajúceho z rozsudku, alebo

c) akémukoľvek inému členskému štátu okrem členského štátu uvedeného v písmenách a) alebo b), ktorého príslušný orgán súhlasí so zaslaním rozsudku a osvedčenia tomuto členskému štátu.

2. Zaslanie rozsudku a osvedčenia sa môže uskutočniť, ak sa príslušný orgán štátu pôvodu, v prípade potreby po porade príslušných orgánov štátu pôvodu a vykonávajúceho členského štátu, presvedčil o tom, že výkon trestu zo strany vykonávajúceho štátu bude slúžiť na účely uľahčenia sociálnej nápravy odsúdenej osoby.

3. Pred zaslaním rozsudku a osvedčenia sa príslušný orgán štátu pôvodu môže akýmikoľvek vhodnými prostriedkami poradiť s príslušným orgánom vykonávajúceho štátu. Porada je povinná v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. c). V takýchto prípadoch príslušný orgán vykonávajúceho štátu ihneď oznámi štátu pôvodu svoje rozhodnutie, či súhlasí so zaslaním rozsudku.

4. Počas takejto porady môže príslušný orgán vykonávajúceho štátu predložiť príslušnému orgánu štátu pôvodu odôvodnené stanovisko, že výkon trestu vo vykonávajúcom štáte by neslúžil na účely uľahčenia sociálnej nápravy a úspešného zaradenia odsúdenej osoby do spoločnosti.

Ak sa porady neuskutočnili, takéto stanovisko sa môže predložiť bezodkladne po zaslaní rozsudku a osvedčenia. Príslušný orgán štátu pôvodu zváži takéto stanovisko a rozhodne o prípadnom vzatí osvedčenia späť.

5. Vykonávajúci štát môže na vlastný podnet požiadať štát pôvodu o zaslanie rozsudku spolu s osvedčením. Odsúdená osoba môže tiež požiadať príslušné orgány štátu pôvodu alebo vykonávajúceho štátu, aby začali konanie na zaslanie rozsudku a osvedčenia podľa tohto rámcového rozhodnutia. Žiadosti podané podľa tohto odseku nepredstavujú povinnosť štátu pôvodu zaslať rozsudok spolu s osvedčením.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 76, 22.3.2005, s. 16.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 328, 24.11.2006, s. 59.

6. Pri vykonávaní toho rámcového rozhodnutia členské štáty prijímajú opatrenia, ktoré zohľadňujú predovšetkým účel uľahčenia sociálnej nápravy odsúdenej osoby a ktoré predstavujú pre príslušné orgány základ ich rozhodnutia, či budú súhlasiť so zaslaním rozsudku a osvedčenia v prípadoch podľa odseku 1 písm. c).

7. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady buď pri prijatí tohto rámcového rozhodnutia, alebo neskôr, že vo vzťahu k ostatným členským štátom, ktoré urobili rovnaké oznámenie, nie je potrebný jeho predchádzajúci súhlas podľa odseku 1 písm. c) na zaslanie rozsudku a osvedčenia:

- a) ak odsúdená osoba žije a oprávnené sa nepretržite zdržiava najmenej päť rokov vo vykonávajúcom štáte a zachová si v tomto štáte právo na trvalý pobyt a/alebo
- b) ak je odsúdená osoba štátnym príslušníkom vykonávajúceho štátu v iných prípadoch, než sú prípady stanovené v odseku 1 písm. a) a b).

V prípadoch uvedených pod písmenom a) sa pod právom na trvalý pobyt rozumie, že dotknutá osoba:

- má právo na trvalý pobyt v príslušnom členskom štáte v súlade s vnútroštátnym právom, ktorým sa vykonávajú právne predpisy Spoločenstva prijaté na základe článkov 18, 40, 44 a 52 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, alebo
- má platné povolenie na pobyt ako osoba s trvalým alebo dlhodobým pobytom v príslušnom členskom štáte v súlade s vnútroštátnym právom, ktorým sa vykonávajú právne predpisy Spoločenstva prijaté na základe článku 63 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o členské štáty, na ktoré sa takéto právne predpisy Spoločenstva vzťahujú, alebo v súlade s vnútroštátnym právom, pokiaľ ide o členské štáty, na ktoré sa tieto právne predpisy Spoločenstva nevzťahujú.

Článok 5

Zaslanie rozsudku a osvedčenia

1. Príslušný orgán štátu pôvodu zašle rozsudok alebo jeho overenú kópiu spolu s osvedčením priamo príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje

vyhotoviť písomný záznam za podmienok umožňujúcich vykonávajúcemu štátu overiť jeho hodnovernosť. Originál rozsudku alebo jeho overená kópia a originál osvedčenia sa zašlú vykonávajúcemu štátu, ak o to požiada. Všetka úradná komunikácia prebieha priamo medzi uvedenými príslušnými orgánmi.

2. Osvedčenie musí podpísať a správnosť jeho obsahu musí overiť príslušný orgán štátu pôvodu.

3. Štát pôvodu zašle rozsudok spolu s osvedčením zakaždým len jednému vykonávajúcemu štátu.

4. Ak príslušný orgán štátu pôvodu nepozná príslušný orgán vykonávajúceho štátu, príslušný orgán štátu pôvodu vykoná všetky potrebné šetrenia, a to aj cez kontaktné miesta Európskej súdnej siete zriadené v jednotnej akcii Rady 98/428/SVV⁽¹⁾, s cieľom získať od vykonávajúceho štátu informácie.

5. Ak orgán vykonávajúceho štátu, ktorému sa doručí rozsudok spolu s osvedčením, nemá právomoc ho uznať a prijať potrebné opatrenia na jeho výkon, zašle rozsudok spolu s osvedčením príslušnému orgánu z úradnej moci a informuje o tom príslušný orgán štátu pôvodu.

Článok 6

Stanovisko odsúdenej osoby a oznámenie pre odsúdenú osobu

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, možno rozsudok spolu s osvedčením zaslať vykonávajúcemu štátu iba na účely jeho uznania a výkonu trestu so súhlasom odsúdenej osoby v súlade s právom štátu pôvodu.

2. Súhlas odsúdenej osoby sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje:

- a) členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije;
- b) členskému štátu, do ktorého bude odsúdená osoba vyhostená po prepustení z výkonu trestu na základe príkazu na vyhostenie zahrnutého do rozsudku alebo justičného alebo správneho rozhodnutia, alebo akéhokoľvek iného opatrenia nadväzujúceho na rozsudok;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 191, 7.7.1998, s. 4.

c) členskému štátu, do ktorého odsúdená osoba ušla alebo sa inak vrátila vzhľadom na trestné konanie vedené proti nej v štáte pôvodu alebo po odsúdení v tomto štáte pôvodu.

3. Vo všetkých prípadoch, keď sa odsúdená osoba stále nachádza v štáte pôvodu, poskytnie sa tejto osobe možnosť ústne alebo písomne vyjadriť svoje stanovisko. Ak to štát pôvodu považuje za potrebné z hľadiska veku odsúdenej osoby alebo jej fyzického alebo duševného stavu, poskytnie sa táto možnosť jej právnomu zástupcovi.

Pri prijímaní rozhodnutia o zaslaní rozsudku spolu s osvedčením sa zohľadní vyjadrenie odsúdenej osoby. Ak osoba využila možnosť ustanovenú v tomto odseku, jej vyjadrenie sa zašle vykonávajúcemu štátu najmä na účely článku 4 ods. 4. Ak odsúdená osoba vyjadrila svoje stanovisko ústne, štát pôvodu zabezpečí, aby vykonávajúci štát mal k dispozícii písomný záznam tohto vyhlásenia.

4. Príslušný orgán štátu pôvodu oznámi odsúdenej osobe v jazyku, ktorému rozumie, že rozhodol o zaslaní rozsudku spolu s osvedčením prostredníctvom štandardného tlačiva oznámenia uvedeného v prílohe II. Ak sa odsúdená osoba nachádza vo vykonávacom štáte v čase tohto rozhodnutia, uvedené tlačivo sa zašle vykonávajúcemu štátu, ktorý zodpovedajúcim spôsobom o tom informuje túto osobu.

5. Odsek 2 písm. a) sa neuplatňuje na Poľsko ako štát pôvodu a ako vykonávajúci štát v prípadoch, keď bol rozsudok vydaný pred uplynutím piatich rokov od 5. decembra 2011. Poľsko môže kedykoľvek oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že už nebude využívať túto výnimku.

Článok 7

Obojstranná trestnosť

1. Ak za niektorý z trestných činov uvedených nižšie možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktorých horná hranica je najmenej tri roky, sú podľa podmienok tohto rámcového rozhodnutia a bez preskúmania obojstrannej trestnosti skutku dôvodom na uznanie rozsudku a vykonanie uloženého trestu tieto trestné činy podľa ich vymedzenia v práve štátu pôvodu:

— účasť na zločinnom spolčení,

— terorizmus,

— obchodovanie s ľuďmi,

— sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia,

— nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami,

— nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami,

— korupcia,

— podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾,

— legalizácia príjmov z trestnej činnosti,

— falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura,

— počítačová kriminalita,

— trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami,

— uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu,

— vražda, závažné ublíženie na zdraví,

— nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami,

— únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka,

— rasizmus a xenofóbia,

— organizovaná alebo ozbrojená krádež alebo lúpež,

— nedovolené obchodovanie s kultúrnymi predmetmi vrátane starožitností a umeleckých diel,

— podvodné konanie,

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 316, 27.11.1995, s. 49.

- vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie,
- falšovanie a výroba nelegálnych kópií výrobkov,
- falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s nimi,
- falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov,
- nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu,
- nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi,
- obchodovanie s odcudzenými vozidlami,
- znásilnenie,
- podpaľačstvo,
- trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu,
- nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla,
- sabotáž.

2. Rada môže po porade s Európskym parlamentom za podmienok stanovených v článku 39 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii kedykoľvek jednomyseľne rozhodnúť o doplnení ďalších kategórií trestných činov do zoznamu ustanoveného v odseku 1. Rada na základe správy, ktorá sa jej predloží podľa článku 29 ods. 5 tohto rámcového rozhodnutia, preskúma, či sa má zoznam rozšíriť, alebo zmeniť a doplniť.

3. V prípade trestných činov neuvedených v odseku 1 môže vykonávajúci štát uznať rozsudok a vykonať trest s podmienkou, že súvisia so skutkami, ktoré sú podľa práva vykonávajúceho štátu tiež trestnými činmi, bez ohľadu na znaky trestného činu alebo spôsob opisu.

4. Každý členský štát môže pri prijatí tohto rámcového rozhodnutia alebo neskôr oznámiť Generálnemu sekretariátu

Rady formou vyhlásenia, že odsek 1 nebude uplatňovať. Každé takéto vyhlásenie možno kedykoľvek vziať späť. Takéto vyhlásenia alebo stiahnutia vyhlásení sa uverejnia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 8

Uznávanie rozsudku a výkon trestu

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu uzná rozsudok, ktorý mu bol zaslaný v súlade s článkom 4 a v súlade s postupom podľa článku 5, a bezodkladne prijme všetky potrebné opatrenia na výkon trestu, pokiaľ nerozhodne o uplatnení jedného z dôvodov odmietnutia uznania alebo výkonu, ktoré sú ustanovené v článku 9.

2. Pokiaľ je dĺžka trvania trestu nezlučiteľná s právom vykonávajúceho štátu, príslušný orgán vykonávajúceho štátu môže rozhodnúť o prispôbení trestu, len ak tento trest prekračuje maximálnu sadzbu stanovenú pre podobné trestné činy podľa jeho vnútroštátneho práva. Upravený trest nesmie ísť pod maximálnu sadzbu stanovenú pre podobné trestné činy podľa vnútroštátneho práva vykonávajúceho štátu.

3. Pokiaľ je druh trest nezlučiteľný s právom vykonávajúceho štátu z hľadiska jeho povahy, príslušný orgán vykonávajúceho štátu ho môže prispôbiť trestu alebo opatreniu za podobné trestné činy podľa svojho práva. Takýto trest alebo takéto opatrenie musia čo najviac zodpovedať trestu uloženému v štáte pôvodu, a preto sa trest nesmie zmeniť na peňažný trest.

4. Prispôbený trest nesmie sprísniť trest uložený v štáte pôvodu z hľadiska druhu alebo dĺžky.

Článok 9

Dôvody odmietnutia uznania alebo výkonu

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu môže odmietnuť uznanie rozsudku a vykonanie trestu, ak:

a) osvedčenie uvedené v článku 4 je neúplné alebo zjavne nezodpovedá rozsudku a nebolo doplnené ani opravené v primeranej lehote stanovenej vykonávajúcim orgánom;

b) kritériá stanovené v článku 4 ods. 1 nie sú splnené;

c) by bol výkon trestu v rozpore so zásadou *ne bis in idem*;

- d) v prípade uvedenom v článku 7 ods. 3 a v prípade, že vykonávajúci štát urobil vyhlásenie podľa článku 7 ods. 4, v prípade uvedenom v článku 7 ods. 1 sa rozsudok týka skutkov, ktoré by podľa práva vykonávajúceho štátu nepredstavovali trestný čin. Vo vzťahu k daniam alebo poplatkom, clám a mene sa však vykonanie rozsudku nemôže odmietnuť z toho dôvodu, že právo vykonávajúceho štátu neupravuje rovnaký typ daní alebo ciel ani neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právo štátu pôvodu;
- e) výkon trestu sa riadi právom vykonávajúceho štátu;
- f) podľa právnych predpisov vykonávajúceho štátu existuje imunita, ktorá znemožňuje výkon trestu;
- g) sa trest uložil osobe, ktorá podľa práva vykonávajúceho štátu vzhľadom na svoj vek nemohla byť trestne zodpovedná za svoje skutky, pre ktoré bol vynesенý rozsudok;
- h) v čase, keď bol príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu doručený rozsudok, je dĺžka trestu, ktorý sa má ešte vykonať, kratšia ako šesť mesiacov;
- i) bol rozsudok vynesенý v neprítomnosti, pokiaľ sa v osvedčení neuvádza, že príslušnú osobu predvolali osobne alebo ju informovali prostredníctvom zástupcu, ktorý je oprávnený podľa vnútroštátneho práva štátu pôvodu, o mieste a čase konania, ktoré vyústilo do vynesenia rozsudku v neprítomnosti, alebo že táto osoba uviedla príslušnému orgánu, že sa v danom prípade proti rozsudku neodvolá;
- j) vykonávajúci štát pred prijatím rozhodnutia v súlade s článkom 12 ods. 1 predloží v súlade s článkom 18 ods. 3 žiadosť a štát pôvodu v súlade s článkom 18 ods. 2 písm. g) nesúhlasí, aby dotknutá osoba bola trestne stíhaná, odsúdená alebo akýmkoľvek iným spôsobom pozbavená osobnej slobody vo vykonávajúcim štáte za iný trestný čin spáchaný pred odovzdaním, než je trestný čin, pre ktorý bola táto osoba odovzdaná;
- k) uložený trest zahŕňa opatrenie týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti alebo iné opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré vykonávajúci štát nemôže bez ohľadu na článok 8 ods. 3 vykonať v súlade so svojím právnym systémom alebo svojím systémom zdravotnej starostlivosti;
- l) sa rozsudok týka trestných činov, ktoré sa podľa práva vykonávajúceho štátu považujú za spáchané celkom alebo

z väčšej alebo podstatnej časti na jeho území alebo na mieste porovnateľnom s jeho územím.

2. Každé rozhodnutie podľa odseku 1 písm. l) vo vzťahu k trestným činom čiastočne spáchaným na území vykonávajúceho štátu alebo na mieste porovnateľnom s jeho územím prijíma príslušný orgán vykonávajúceho štátu za mimoriadnych okolností a na individuálnej báze, pričom sa zohľadňujú osobitné okolnosti prípadu, a najmä to, či sa veľká alebo podstatná časť daného konania uskutočnila v štáte pôvodu.

3. V prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a), b), c), i), k) a l), skôr než sa prijme rozhodnutie o odmietnutí uznania rozsudku a výkonu trestu, príslušný orgán vykonávajúceho štátu sa akýmkoľvek vhodným spôsobom poradí s príslušným orgánom štátu pôvodu a prípadne ho požiada o bezodkladné poskytnutie ďalších potrebných informácií.

Článok 10

Čiastočné uznanie a vykonanie

1. Ak by príslušný orgán vykonávajúceho štátu mohol čiastočne uznať rozsudok a vykonať trest, môže sa predtým, než rozhodne o odmietnutí úplného uznania rozsudku a vykonania trestu, poradiť s príslušným orgánom štátu pôvodu s cieľom dosiahnuť dohodu ustanovenú v odseku 2.

2. Príslušné orgány štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu sa môžu v jednotlivých prípadoch dohodnúť na čiastočnom uznaní a výkone trestu v súlade s podmienkami, ktoré si stanovia, ak takéto uznanie a výkon nespôsobia predĺženie trestu. V prípade, že takáto dohoda neexistuje, osvedčenie sa vezme späť.

Článok 11

Odklad uznania rozsudku

Ak je osvedčenie uvedené v článku 4 neúplné alebo zjavne nezodpovedá rozsudku, uznanie rozsudku sa môže vo vykonávajúcim štáte odložiť do uplynutia primeranej lehoty stanovenej vykonávajúcim štátom na doplnenie alebo opravu osvedčenia.

Článok 12

Rozhodnutie o výkone trestu a lehoty

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu čo najrýchlejšie rozhodne, či sa rozsudok uzná a trest vykoná, a informuje o tom štát pôvodu, pričom ho tiež informuje o každom rozhodnutí o prispôbení trestu v súlade s článkom 8 ods. 2 a 3.

2. Pokiaľ neexistuje dôvod na odklad podľa článku 11 alebo článku 23 ods. 3, konečné rozhodnutie o uznaní rozsudku a výkone trestu sa prijme do 90 dní odo dňa doručenia rozsudku a osvedčenia.

3. Pokiaľ v mimoriadnych prípadoch príslušný orgán vykonávajúceho štátu nemôže dodržať lehotu v odseku 2, bezodkladne o tom akýmkoľvek spôsobom informuje príslušný orgán v štáte pôvodu s uvedením dôvodov omeškania a odhadovaného času potrebného na prijatie konečného rozhodnutia.

Článok 13

Vzatie osvedčenia späť

Pokiaľ sa nezačal výkon trestu vo vykonávajúcom štáte, štát pôvodu môže osvedčenie z tohto štátu vziať späť, pričom uvedie dôvody takéhoto postupu. Vykonávajúci štát po vzatí osvedčenia späť už trest nevykonáva.

Článok 14

Predbežná väzba

Ak sa odsúdená osoba nachádza vo vykonávajúcom štáte, na žiadosť štátu pôvodu môže vykonávajúci štát pred dorúčením rozsudku a osvedčenia alebo pred rozhodnutím o uznaní rozsudku a výkone trestu zadržať odsúdenú osobu alebo prijať akékoľvek iné opatrenie na zabezpečenie toho, aby odsúdená osoba zostala do rozhodnutia o uznaní rozsudku a výkone trestu na jeho území. Dĺžka trestu sa nesmie predĺžiť v dôsledku obdobia stráveného vo väzbe z dôvodu tohto ustanovenia.

Článok 15

Odvodzďavanie odsúdenej osoby

1. Ak sa odsúdená osoba nachádza v štáte pôvodu, odovzdá sa vykonávajúcemu štátu v čase dohodnutom príslušnými orgánmi štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu, avšak najneskôr do 30 dní po tom, čo vykonávajúci štát prijal konečné rozhodnutie o uznaní rozsudku a výkone trestu.

2. Ak odovzdaniu odsúdenej osoby v lehote stanovenej v odseku 1 bránia nepredvídané okolnosti, príslušné orgány štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu sa bezodkladne navzájom kontaktujú. Odovzdanie sa uskutoční, len čo tieto okolnosti prestanú existovať. Príslušný orgán štátu pôvodu bezodkladne informuje príslušný orgán vykonávajúceho štátu a dohodnú sa na novom dátume odovzdania. V tomto prípade sa odovzdanie uskutoční do 10 dní od dohodnutého nového dátumu.

Článok 16

Prevoz

1. Každý členský štát v súlade so svojím právom povolí prevoz odsúdenej osoby, ktorú odovzdávajú do vykonávajúceho štátu, cez svoje územie pod podmienkou, že mu štát pôvodu zaslal kópiu osvedčenia uvedeného v článku 4 spolu so žiadosťou o prevoz. Žiadosť o prevoz a osvedčenie možno zaslať akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotoviť písomný záznam. Na žiadosť členského štátu, ktorý prevoz povoľuje, štát pôvodu poskytne preklad osvedčenia do jedného z jazykov uvedených v žiadosti, ktoré členský štát požiadaný o povolenie prevozu prijíma.

2. Pri prijatí žiadosti o povolenie prevozu členský štát, ktorý bol požiadaný o prevoz, informuje štát pôvodu, ak nemôže zaručiť, že odsúdená osoba nebude stíhaná alebo okrem prípadov uvedených v predchádzajúcom odseku nebude zadržaná alebo inak podrobená akémukoľvek obmedzeniu jej slobody na území tohto členského štátu, ktorý má povoliť prevoz, za akýkoľvek spáchaný trestný čin alebo uložený trest pred jeho odchodom z územia štátu pôvodu. V takomto prípade môže štát pôvodu svoju žiadosť vziať späť.

3. Členský štát, ktorý bol požiadaný o povolenie prevozu, rovnakým postupom oznámi svoje rozhodnutie, ktoré prijme prioritne a najneskôr do jedného týždňa po doručení žiadosti. Takéto rozhodnutie sa môže odložiť, kým sa členskému štátu, ktorý bol požiadaný o povolenie na prevoz, nezašle preklad, ak sa takýto preklad vyžaduje podľa odseku 1.

4. Členský štát, ktorý bol požiadaný o povolenie prevozu, môže ponechať odsúdenú osobu vo väzbe len tak dlho, ako to vyžaduje prevoz cez jeho územie.

5. Žiadosť o prevoz sa nevyžaduje v prípade leteckej prepravy bez plánovaného medzipristátia. Ak však k neplánovanému medzipristátiu dôjde, štát pôvodu poskytne informácie ustanovené v odseku 1 do 72 hodín.

Článok 17

Právo, ktorým sa riadi výkon

1. Výkon trestu sa riadi právom vykonávajúceho štátu. Pokiaľ odseky 2 a 3 neustanovujú inak, orgány vykonávajúceho štátu sú ako jediné príslušné rozhodovať o postupoch výkonu a určovať všetky s tým súvisiace opatrenia vrátane dôvodov na predčasné alebo podmienecne prepustenie.

2. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu započíta do celkovej dĺžky odňatia slobody, ktorá sa má vykonať, celé obdobie odňatia slobody, ktoré sa už vykonalo v súvislosti s trestom, na ktorý sa vzťahuje vynesený rozsudok.

3. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu na žiadosť informuje príslušný orgán štátu pôvodu o uplatniteľných ustanoveniach o možnom predčasnom alebo podmieňnom prepustení. Štát pôvodu môže súhlasiť s uplatnením takýchto ustanovení alebo môže osvedčenie vziať späť.

4. Členské štáty môžu stanoviť, že pri každom rozhodnutí o predčasnom alebo podmieňnom prepustení sa môže brať ohľad aj na tie ustanovenia vnútroštátneho práva uvedené štátom pôvodu, podľa ktorých má daná osoba nárok na predčasné alebo podmieňné prepustenie v istom stanovenom čase.

Článok 18

Zásada špeciality

1. Pokiaľ odsek 2 neustanovuje inak, nemožno osobu odovzdanú podľa tohto rámcového rozhodnutia do vykonávajúceho štátu stíhať, odsúdiť ani inak pozbaviť slobody za iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako čin, v súvislosti s ktorým bola odovzdaná.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje v týchto prípadoch:

- a) ak osoba, ktorá mala možnosť opustiť územie vykonávajúceho štátu, tak neurobila do 45 dní od svojho prepustenia alebo sa vrátila na toto územie po tom, ako ho opustila;
- b) ak za trestný čin nemožno uložiť trest odňatia slobody ani ochranné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu;
- c) ak trestné stíhanie nevedie k použitiu opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu;
- d) ak by danej osobe bolo možné uložiť trest alebo opatrenie, ktoré nezahŕňa pozbavenie osobnej slobody, najmä peňažný trest alebo opatrenie uložené namiesto tohto trestu, i keď by tento trest alebo toto opatrenie mohli viesť k obmedzeniu jej osobnej slobody;
- e) ak osoba s odovzdaním súhlasí;
- f) ak sa daná osoba po odovzdaní výslovne vzdala uplatnenia zásady špeciality vo vzťahu k určitým trestným činom, ktoré predchádzali jej odovzdaniu. Vzdanie sa zásady špeciality sa vykoná pred príslušnými justičnými orgánmi vykonávajúceho štátu a zaznamená sa v súlade s vnútroštátnym právom

tohto štátu. Vzdanie sa zásady špeciality sa musí vykonať spôsobom, z ktorého je zjavné, že k nemu došlo dobrovoľne a s plnou znalosťou dôsledkov. Na tento účel má táto osoba právo na právneho zástupcu;

- g) v iných prípadoch, ako sú prípady uvedené v písmenách a) až f), ak štát pôvodu poskytne súhlas v súlade s odsekom 3.

3. Žiadosť o súhlas sa podáva príslušnému orgánu štátu pôvodu spoločne s údajmi uvedenými v článku 8 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV a prekladom v súlade s jeho článkom 8 ods. 2. Súhlas sa udelí, ak by bola povinnosť odovzdania podľa uvedeného rámcového rozhodnutia. Rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní od doručenia žiadosti. V prípadoch uvedených v článku 5 uvedeného rámcového rozhodnutia vykonávajúci členský štát poskytne záruky, ktoré sú v tomto rozhodnutí ustanovené.

Článok 19

Amnestia, milosť, preskúmanie rozsudku

1. Amnestiu alebo milosť môže udeliť štát pôvodu, ako aj vykonávajúci štát.

2. O žiadostiach o preskúmanie rozsudku, ktorým sa ukladá trest, ktorý sa má vykonať podľa tohto rámcového rozhodnutia, môže rozhodnúť iba vykonávajúci štát.

Článok 20

Informácie od štátu pôvodu

1. Príslušný orgán štátu pôvodu bezodkladne informuje príslušný orgán vykonávajúceho štátu o každom rozhodnutí alebo opatrení, v dôsledku ktorého prestáva byť daný trest s okamžitou platnosťou alebo po uplynutí istej lehoty vykonateľný.

2. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu ukončí výkon trestu ihneď po tom, ako ho príslušný orgán štátu pôvodu informuje o tomto rozhodnutí alebo opatrení uvedenom v odseku 1.

Článok 21

Informácie od vykonávajúceho štátu

Príslušný orgán vykonávajúceho štátu bezodkladne informuje príslušný orgán štátu pôvodu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotoviť písomný záznam:

- a) o zaslaní rozsudku a osvedčenia príslušnému orgánu zodpovednému za jeho výkon v súlade s článkom 5 ods. 5;

- b) o skutočnosti, že v praxi nemožno vykonať trest z dôvodu, že odsúdenú osobu nemožno po zaslaní rozsudku a osvedčenia vykonávajúcemu štátu nájsť na území vykonávajúceho štátu; v tomto prípade nie je vykonávajúcim štát povinný trest vykonať;
- c) o konečnom rozhodnutí o uznaní rozsudku a výkone trestu spolu s dátumom rozhodnutia;
- d) o akomkoľvek rozhodnutí o odmietnutí uznania rozsudku alebo výkonu trestu v súlade s článkom 9 spolu s dôvodmi rozhodnutia;
- e) o každom rozhodnutí prispôbiť trest v súlade s článkom 8 ods. 2 alebo 3 spolu s dôvodmi rozhodnutia;
- f) o každom rozhodnutí o nevykonaní trestu z dôvodov uvedených v článku 19 ods. 1 spolu s dôvodmi rozhodnutia;
- g) o začiatku a skončení obdobia podmieneného prepustenia, ak ho štát pôvodu uviedol v osvedčení;
- h) o úteku odsúdenej osoby z výkonu trestu;
- i) o vykonaní trestu, hneď ako bol ukončený.

Článok 22

Dôsledky odovzdania odsúdenej osoby

1. Ak sa v odseku 2 neustanovuje inak, štát pôvodu nesmie pokračovať vo výkone trestu, keď sa už raz začal vykonávať vo vykonávajúcim štáte.
2. Právo vykonať trest sa vracia štátu pôvodu po tom, ako ho vykonávajúcim štát informoval o čiastočnom nevykonaní trestu podľa článku 21 písm. h).

Článok 23

Jazyky

1. Osvedčenie sa musí preložiť do úradného jazyka alebo niektorého z úradných jazykov vykonávajúceho štátu. Ktorýkoľvek členský štát môže buď pri prijatí tohto rámcového rozhodnutia, alebo neskôr uviesť vo vyhlásení uloženom na Generálnom sekretariáte Rady, že bude akceptovať preklad do jedného alebo viacerých iných úradných jazykov inštitúcií Európskej únie.

2. Ak sa v odseku 3 neustanovuje inak, preklad rozsudku sa nevyžaduje.

3. Ktorýkoľvek členský štát môže buď pri prijatí tohto rámcového rozhodnutia, alebo neskôr vo vyhlásení uloženom na Generálnom sekretariáte Rady uviesť, že ako vykonávajúcim štát môže bezodkladne po prijatí rozsudku a osvedčenia v prípade, že zistí, že obsah osvedčenia nie je dostatočný na to, aby rozhodol o výkone trestu, žiadať, aby sa k rozsudku alebo jeho podstatným častiam priložil preklad do úradného jazyka alebo niektorého z úradných jazykov vykonávajúceho štátu alebo do jedného alebo viacerých iných úradných jazykov inštitúcií Únie. Takáto žiadosť sa predloží v prípade potreby po porade príslušných orgánov štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu s cieľom určiť podstatné časti rozsudku, ktoré je potrebné preložiť.

Rozhodnutie o uznaní rozsudku a výkone trestu sa môže odložiť, kým štát pôvodu nezašle jeho preklad vykonávajúcemu štátu, alebo ak sa vykonávajúcim štát rozhodne preložiť rozsudok na vlastné náklady, kým sa nezabezpečí preklad.

Článok 24

Náklady

Náklady, ktoré vzniknú pri uplatňovaní tohto rámcového rozhodnutia, znáša vykonávajúcim štát okrem nákladov na odovzdanie odsúdenej osoby do vykonávajúceho štátu a nákladov, ktoré vzniknú výlučne na výsostnom území štátu pôvodu.

Článok 25

Výkon trestov na základe európskeho zatykača

Bez toho, aby bolo dotknuté rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV, ustanovenia tohto rámcového rozhodnutia sa primerane uplatňujú, pokiaľ sú zlučiteľné s ustanoveniami uvedeného rámcového rozhodnutia na výkon trestov, v prípadoch, keď sa členský štát rozhodne vykonať trest v prípadoch podľa článku 4 ods. 6 uvedeného rámcového rozhodnutia alebo keď na základe článku 5 ods. 3 uvedeného rámcového rozhodnutia uložil podmienku, že odsúdená osoba sa musí vrátiť na výkon trestu do dotknutého členského štátu, aby sa zabránilo beztrestnosti dotknutej osoby.

KAPITOLA III

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 26

Vzťah k iným dohodám a úpravám

1. Bez toho, aby bolo dotknuté ich uplatňovanie medzi členskými štátmi a tretími krajinami a ich prechodné uplatňovanie podľa článku 28, toto rámcové rozhodnutie nahrádza od 5. decembra 2011 zodpovedajúce ustanovenia nasledujúcich dohôrov uplatniteľných vo vzťahoch medzi členskými štátmi:

- Európsky dohovor o odovzdávaní odsúdených osôb z 21. marca 1983 a jeho dodatkový protokol z 18. decembra 1997,
- Európsky dohovor o medzinárodnej platnosti trestných rozsudkov z 28. mája 1970,
- hlava III, kapitola 5 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenský dohovor zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach,
- Dohovor medzi členskými štátmi Európskych spoločenstiev o výkone cudzích trestov z 13. novembra 1991.

2. Členské štáty môžu naďalej uplatňovať dvojstranné alebo viacstranné dohody alebo úpravy platné po 27. novembri 2008, pokiaľ tieto umožňujú rozšíriť alebo prehĺbiť ciele tohto rámcového rozhodnutia a pomáhajú ďalšiemu zjednodušeniu alebo uľahčeniu postupov výkonu trestov.

3. Členské štáty môžu po 5. decembri 2008 uzatvárať dvojstranné a viacstranné dohody alebo úpravy, pokiaľ tieto dohody alebo úpravy umožňujú rozšírenie alebo prehĺbenie predpisov tohto rámcového rozhodnutia a pomáhajú ďalej zjednodušovať alebo uľahčovať postupy výkonu trestov.

4. Členské štáty do 5. marca 2009 oznámia Rade a Komisii existujúce dohody a úpravy uvedené v odseku 2, v ktorých uplatňovaní si želajú pokračovať. Členské štáty tiež oznámia Rade a Komisii všetky nové dohody a úpravy, tak ako sú uvedené v odseku 3, do troch mesiacov od ich podpísania.

Článok 27

Územná pôsobnosť

Toto rámcové rozhodnutie sa uplatňuje na Gibraltár.

Článok 28

Prechodné ustanovenie

1. Na žiadosti doručené pred 5. decembrom 2011 sa naďalej uplatnia doterajšie právne nástroje o odovzdávaní odsúdených osôb. Žiadosti doručené po tomto dátume sa riadia pravidlami prijatými členskými štátmi na základe tohto rámcového rozhodnutia.

2. Každý členský štát však môže pri prijatí tohto rámcového rozhodnutia Radou vydať vyhlásenie, v ktorom uvedie, že v prípadoch, keď sa konečný rozsudok vydal pred dátumom, ktorý určí, bude ako štát pôvodu a vykonávajúci štát naďalej uplatňovať existujúce právne nástroje o odovzdávaní odsúdených osôb uplatniteľné pred 5. decembrom 2011. V prípade vydania takéhoto vyhlásenia sa tieto nástroje v takýchto prípadoch uplatňujú vo všetkých ostatných členských štátoch bez ohľadu na to, či urobili to isté vyhlásenie. Predmetný dátum nesmie byť neskorší než 5. december 2011. Uvedené vyhlásenie sa uverejní v Úradnom vestníku Európskej únie. Môže sa kedykoľvek odvolať.

Článok 29

Vykonávanie

1. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia do 5. decembra 2011.

2. Členské štáty oznámia Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, ktorými transponujú do svojho vnútroštátneho práva povinnosti, ktoré sú im uložené týmto rámcovým rozhodnutím. Na základe správy, ktorú s použitím týchto informácií vypracuje Komisia, Rada zhodnotí najneskôr do 5. decembra 2012, do akej miery členské štáty dosiahli súlad s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

3. Generálny sekretariát Rady informuje členské štáty a Komisiu o oznámeniach alebo vyhláseniach vydaných podľa článku 4 ods. 7 a článku 23 ods. 1 alebo 3.

4. Bez toho, aby bol dotknutý článok 35 ods. 7 Zmluvy o Európskej únii, členský štát, ktorý mal opakované ťažkosti s uplatňovaním článku 25 tohto rámcového rozhodnutia, ktoré sa nevyriešili dvojstrannými konzultáciami, to oznámi Rade a Komisii. Komisia na základe prijatých informácií a akýchkoľvek ďalších informácií, ktoré má k dispozícii, vypracuje správu, ktorej prílohou budú podnety, ktoré môže pokladať za potrebné na účely odstránenia týchto ťažkostí.

5. Do 5. decembra 2013 Komisia vypracuje správu na základe prijatých informácií, ktorej prílohou budú podnety, ktoré môže pokladať za potrebné. Rada na základe akejkoľvek správy od Komisie a akéhokoľvek podnetu preskúma predovšetkým článok 25, aby zvažila, či by ho mali nahradiť konkrétnejšie ustanovenia.

Článok 30

Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

V Bruseli 27. novembra 2008

Za Radu
predsedníčka
M. ALLIOT-MARIE

PRÍLOHA I

OSVEDČENIE

uvedené v článku 4 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii ⁽¹⁾

a) * Štát pôvodu:
 * Vykonávajúci štát:

b) Súd, ktorý vydal rozsudok ukladajúci trest, ktorý sa stal konečný:
 Úradný názov:
 Rozsudok bol vydaný (uved'te dátum v tvare: deň, mesiac, rok):
 Rozsudok bol vydaný (uved'te dátum v tvare: deň, mesiac, rok):
 Číslo rozsudku (ak je k dispozícii):

c) Informácie o orgáne, ktorý možno kontaktovať v prípade otázok týkajúcich sa tohto osvedčenia:

- Informácie o orgáne, ktorý možno kontaktovať v prípade otázok týkajúcich sa tohto osvedčenia:
 - ☐ ústredný orgán:
 - ☐ súd
 - ☐ iný orgán
- Kontaktné údaje orgánu uvedeného v písmene c) bode 1:

Úradný názov:

Adresa:

Tel. č. (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba):

Fax (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba):

E-mail (ak je k dispozícii):
- Jazyky, v ktorých možno s týmto orgánom komunikovať:
- Kontaktné údaje osoby (osôb), na ktoré sa možno obrátiť pre získanie dodatočných informácií na účely výkonu rozsudku alebo dohody o postupe odovzdávania odsúdenej osoby (meno, titul/funkcia, tel. č., číslo faxu, e-mailová adresa), pokiaľ nie sú totožné s údajmi v bode 2:

⁽¹⁾ Toto osvedčenie sa musí vyhotoviť v jednom z úradných jazykov vykonávajúceho štátu alebo v akomkoľvek inom jazyku, ktorý tento štát akceptuje, alebo sa do tohto jazyka musí preložiť.

d) Údaje o osobe, ktorej bol uložený trest:

Priezvisko:

Krstné meno/mená:

Rodné priezvisko (ak je známe):

Prezývky (ak sú známe):

Pohlavie:

Štátna príslušnosť:

Rodné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (ak je k dispozícii):

Dátum narodenia:

Miesto narodenia:

Posledné známe adresy/miesta pobytu:

Jazyk(-y), ktorému(-ým) táto osoba rozumie (ak sú známe):

.....

Odsúdená osoba sa nachádza:

☐ v štáte pôvodu a má sa odovzdať do vykonávajúceho štátu☐ vo vykonávajúcim štáte a výkon sa má uskutočniť v tomto štáte.

Dodatočné informácie (ak sú k dispozícii a ak je účelné ich poskytnutie):

1. Fotografia a odtlačky prstov odsúdennej osoby a/alebo kontaktné údaje osoby, na ktorú sa možno obrátiť s cieľom získať takéto informácie:

.....

2. Druh a číslo preukazu totožnosti alebo pasu odsúdennej osoby:

.....

3. Druh a číslo povolenia na pobyt odsúdennej osoby:

.....

4. Iné relevantné informácie o rodinných, sociálnych a pracovných väzbách odsúdennej osoby k vykonávajúcemu štátu:

.....

.....

e) Žiadosť o predbežnú väzbu štátu pôvodu (ak sa odsúdená osoba nachádza vo vykonávajúcim štáte):

☐ Štát pôvodu žiada vykonávajúci štát o zadržanie odsúdennej osoby alebo o prijatie iného opatrenia na zabezpečenie toho, aby odsúdená osoba zostala do rozhodnutia o uznaní rozsudku a výkone trestu na jeho území.☐ Štát pôvodu už požiadal vykonávajúci štát o zadržanie odsúdennej osoby alebo o prijatie iného opatrenia na zabezpečenie toho, aby odsúdená osoba zostala do rozhodnutia o uznaní rozsudku a výkone trestu na jeho území. Uvedte názov orgánu vo vykonávajúcim štáte, ktorý rozhodol o žiadosti o zatknutie odsúdennej osoby (ak je to uplatniteľné a ak je k dispozícii):

.....

.....

.....

f) Vzhľad k akémukoľvek predchádzajúcemu európskemu zatykaču (EZ):

- ☐ EZ bol vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia obmedzujúceho slobodu a vykonávajúci členský štát sa zaväzuje tento trest alebo opatrenie vykonať (článok 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia o EZ).

Dátum vydania EZ a číslo (ak je k dispozícii):

.....

Názov orgánu, ktorý EZ vydal:

Dátum rozhodnutia o tom, že trest sa vykoná, a číslo, ak je k dispozícii:

.....

Názov orgánu, ktorý vydal rozhodnutie, že sa trest vykoná:

.....

- ☐ EZ bol vydaný na účely trestného stíhania osoby, ktorá je štátnym príslušníkom alebo má pobyt vo vykonávajúcim štáte, a vykonávajúci štát vydal túto osobu pod podmienkou, že sa táto osoba vráti späť do vykonávajúcего štátu s cieľom výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, ktoré jej boli uložené v štáte pôvodu (článok 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ).

Dátum rozhodnutia o vydaní osoby:

Názov orgánu, ktorý vydal rozhodnutie o vydaní:

Číslo rozhodnutia, ak je k dispozícii:

Dátum vydania osoby (ak je k dispozícii):

g) Dôvody zaslania rozsudku a osvedčenia [v prípade vyplnenia kolónky f) nie je potrebné vyplniť]:

Rozsudok a osvedčenie sa zasielajú vykonávajúcemu štátu, pretože orgán štátu pôvodu je presvedčený o tom, že výkon trestu zo strany vykonávajúcего štátu bude slúžiť na účely uľahčenia sociálnej nápravy odsúdenej osoby a:

- ☐ a) vykonávajúci štát je štát, ktorého je odsúdená osoba štátnym príslušníkom a v ktorom žije
- ☐ b) vykonávajúci štát je štát, ktorého je odsúdená osoba štátnym príslušníkom a do ktorého bude odsúdená osoba vyhostená po prepustení z výkonu trestu na základe príkazu na vyhostenie zahrnutého do rozsudku alebo justičného či správneho rozhodnutia, alebo akéhokoľvek iného opatrenia nadväzujúceho na rozsudok. Ak príkaz na vyhostenie nie je zahrnutý do rozsudku, uveďte názov orgánu, ktorý príkaz vydal, dátum jeho vydania a číslo rozhodnutia (ak je k dispozícii):
- ☐ c) vykonávajúci štát je iný štát ako štát uvedený v písmene a) alebo b), ktorého príslušný orgán súhlasí so zaslaním rozsudku a osvedčenia uvedenému štátu
- ☐ d) vykonávajúci štát urobil oznámenie podľa článku 4 ods. 7 rámcového rozhodnutia a
- ☐ je potvrdené, že podľa informácií príslušného orgánu štátu pôvodu odsúdená osoba žije a oprávnené sa nepretržite zdržiava najmenej päť rokov vo vykonávajúcim štáte a zachová si v tomto štáte právo na trvalý pobyt, a/alebo
- ☐ je potvrdené, že odsúdená osoba je štátnym príslušníkom vykonávajúcего štátu.

h) Rozsudok, ktorým sa ukladá trest:

1. Rozsudok zahŕňa spolu trestných činov.

Zhrnutie skutočností a opis okolností, za ktorých bol(-i) spáchaný(-é) trestný(-é) čin(-y), vrátane času a miesta a charakter účasti odsúdenej osoby na jeho (ich) spáchaní:

.....

Zhrnutie skutočností a opis okolností, za ktorých bol(-i) spáchaný(-é) trestný(-é) čin(-y), vrátane času a miesta a charakter účasti odsúdenej osoby na jeho (ich) spáchaní:

.....

2. Ak trestný čin (trestné činy) uvedený(-é) v písmene h) bode 1 predstavuje(-ú) jeden alebo viacero z týchto trestných činov vymedzených právom štátu pôvodu, za ktoré v štáte pôvodu možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky, označte príslušné okienko (okienka):

- ☐ účasť na zločinnom spolčení
- ☐ terorizmus
- ☐ obchodovanie s ľuďmi
- ☐ sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia
- ☐ nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami
- ☐ nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami
- ☐ korupcia
- ☐ podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev
- ☐ legalizácia príjmov z trestnej činnosti
- ☐ falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura
- ☐ počítačová kriminalita
- ☐ trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami
- ☐ uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu
- ☐ vražda, závažné ublíženie na zdraví
- ☐ nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami
- ☐ únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka
- ☐ rasizmus a xenofóbia
- ☐ organizovaná alebo ozbrojená krádež alebo lúpež
- ☐ nedovolené obchodovanie s kultúrnymi predmetmi vrátane starožitností a umeleckých diel
- ☐ podvodné konanie
- ☐ vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie
- ☐ falšovanie a výroba nelegálnych kópií výrobkov
- ☐ falšovanie a výroba nelegálnych kópií výrobkov
- ☐ falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov
- ☐ nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu
- ☐ nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi
- ☐ obchodovanie s odcudzenými vozidlami
- ☐ znásilnenie
- ☐ podpaľačstvo
- ☐ trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu
- ☐ nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla
- ☐ sabotáž.

3. Ak trestný(-é) čin(-ny) uvedený(-é) v bode 1 nie je (sú) uvedený(-é) v bode 2 alebo ak sa rozsudok a osvedčenie zasielajú členskému štátu, ktorý vyhlásil, že bude preskúmať obojstrannú trestnosť (článok 7 ods. 4 rámcového rozhodnutia), uveďte úplný opis príslušného trestného činu (trestných činov):

.....

i) Štatút rozsudku, ktorým sa ukladá trest:

1. Štatút rozsudku, ktorým sa ukladá trest:

- ☐ nie
- ☐ áno; je potvrdené, že:
- ☐ odsúdená osoba bola informovaná osobne alebo prostredníctvom zástupcu oprávneného podľa vnútroštátneho práva štátu pôvodu o mieste a čase konania, ktoré vyústilo do vynesenia rozsudku v neprítomnosti, alebo
- ☐ odsúdená osoba uviedla príslušnému orgánu, že sa proti danému rozhodnutiu neodvolá.

2. Podrobnosti o dĺžke trestu:

2.1. Celková dĺžka trestu (v dňoch):

2.2. Celé obdobie obmedzenia osobnej slobody, ktoré sa už vykonalo v súvislosti s trestom, na ktorý sa vzťahuje vynesený rozsudok (v dňoch): od [...] (uved'te dátum, ku ktorému sa vykonal výpočet: deň, mesiac, rok):

2.3. Počet dní, ktorý sa má započítať do celkovej dĺžky trestu na základe iných dôvodov ako dôvodu uvedeného v bode 2.2. (napr. amnestií, milostí, zmiernení trestu atď. už udelených v súvislosti s týmto trestom): od (uved'te dátum, ku ktorému sa vykonal výpočet: deň, mesiac, rok):

2.4. Dátum ukončenia výkonu trestu v štáte pôvodu:

- ☐ Neuplatňuje sa, pretože osoba nie je momentálne vo výkone trestu.
- ☐ Osoba sa momentálne nachádza vo výkone trestu a trest bude podľa práva štátu pôvodu v plnom rozsahu vykonaný dňa (uved'te dátum v tvare: deň, mesiac, rok) ⁽¹⁾

3. Druh trestu:

- ☐ trest odňatia slobody
- ☐ opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody (uved'te):

j) Informácie o predčasnom alebo podmieňnom prepustení:

1. Podľa práva štátu pôvodu má odsúdená osoba nárok na predčasné alebo podmieňné prepustenie po vykonaní:

- ☐ polovice trestu
- ☐ dvoch tretín trestu
- ☐ inej časti trestu (uved'te):

2. Príslušný orgán štátu pôvodu žiada o informácie o:

- ☐ uplatniteľných právnych ustanoveniach vykonávajúceho štátu o predčasnom alebo podmieňnom prepustení odsúdenej osoby
- ☐ začiatku a skončení obdobia predčasného alebo podmieňného prepustenia.

⁽¹⁾ Uved'te dátum, kedy by došlo k úplnému vykonaniu trestu (bez ohľadu na možnosť akejkoľvek formy predčasného a/alebo podmieňného prepustenia), ak by osoba ostala v štáte pôvodu.

k) Vyjadrenie odsúdenej osoby:

1. ☐ Odsúdenú osobu nemožno vypočúť, pretože sa už nachádza vo vykonávajúcom štáte.2. ☐ Odsúdená osoba sa nachádza v štáte pôvodu a:a) ☐ požiadala o zaslanie rozsudku a osvedčenia☐ súhlasila so zaslaním rozsudku a osvedčenia☐ nesúhlasila so zaslaním rozsudku a osvedčenia (uved'te dôvody poskytnuté odsúdenou osobou):

.....

.....

b) ☐ Vyjadrenie odsúdenej osoby sa nachádza v prílohe.☐ Vyjadrenie odsúdenej osoby už bolo zaslané vykonávajúcemu štátu dňa (uved'te dátum: deň, mesiac, rok):

.....

l) Ďalšie okolnosti podstatné pre prípad (nepovinné informácie):

.....

.....

m) Záverečné informácie

Znenie(-a) rozsudku(-ov) je (sú) pripojené k tomuto osvedčeniu ⁽¹⁾.

Podpis orgánu, ktorý vydal osvedčenie, a/alebo jeho zástupcu osvedčujúceho hodnovernosť obsahu osvedčenia:

.....

Meno:

Funkcia (titul/funkcia):

Dátum:

Odtlačok úradnej pečiatky (ak existuje):

⁽¹⁾ Orgán štátu pôvodu je povinný pripojiť všetky rozsudky týkajúce sa prípadu, ktoré sú nevyhnutné na získanie všetkých informácií o konečnom treste, ktorý sa má vykonať. Možno tiež pripojiť akýkoľvek dostupný preklad rozsudku/rozsudkov.

PRÍLOHA II

OZNÁMENIE PRE ODSÚDENÚ OSOBU

Týmto sa Vám oznamuje rozhodnutie (príslušný orgán štátu pôvodu) o zaslaní rozsudku (príslušný súd štátu pôvodu) z (dátum rozsudku) (referenčné číslo, ak je k dispozícii) (vykonávajúci štát) na účely jeho uznania a vykonania ním uloženého trestu v súlade s vnútroštátnym právom, ktorým sa vykonáva rámcové rozhodnutie Rady (2008/909/SVV) z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii.

Výkon trestu sa riadi právom (vykonávajúci štát). Orgány vykonávajúceho štátu sú príslušné rozhodovať o postupoch výkonu a určovať všetky s ním súvisiace opatrenia vrátane dôvodov na predčasné alebo podmienené prepustenie.

Príslušný orgán (vykonávajúci štát) započíta do celkovej dĺžky odňatia slobody, ktoré sa má vykonať, celé obdobie odňatia slobody, ktoré sa už vykonalo v súvislosti s trestom. Prispôbenie trestu príslušným orgánom (vykonávajúci štát) možno vykonať, len ak je z hľadiska dĺžky alebo druhu tento trest nezlučiteľný s právom vykonávajúceho štátu. Prispôbený trest nesmie sprísniť trest vynesенý v (štát pôvodu) z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky.
